

Legrand, Bibl. Hell. X^{VIII}, 2, σ. 385-387.

Βανδότης

Γεώργιος

Υπό Legrand περιγράφεται ἐνθ' ἄνωτ. (σ. 1080) τὸ βιβλίον:

« Ὁρθόδοξος Διδασκαλία ἦτοι Χριστιανική Θεολογία ἐν ἐπιτομῇ, εἰς χρῆ-
 τὴς Καίσαρινῆς Ὑψηλότητος τοῦ Μεγάλου Δουκὸς, καὶ Αὐτοκρατορικοῦ Διαδόχου
 Ρωσῶν τῶν Ρωσσιῶν. Πάύλον Πέτροβιτς Συχαφείεα παρὰ τοῦ τῆς αὐτῆς Καίσαρι-
 νῆς Ὑψηλότητος Διδασκάρχου τότε μὲν Ἱερομονάχου, καὶ μετὰ ταῦτα Ἀρχιμανδρί-
 του τῆς μονῆς τῆς Ἁγίας Τριάδος. Νῦν δὲ ἡγιοπρεπὲς τὸν Μητροπολίτου Μόσ-
 χας Πλάτωνος τοῦ Θεολογικωτάτου μεταφρασθεὶς μὲν ἐν τῇ ῥαλλειᾷ δια-
 γένετο, ἔκδοθῆεν δὲ δαπάνῃ καὶ ἐπιμελῆει Πολυζῶν Λαμπανιτζίτη καὶ %

παρά τῷ αὐτῷ ἀφιερθεῖσα τῷ Πανιερωτάτῃ Μητροπολίτῃ Φυλακείας
 Κυρίῳ Κυρίῳ Σωφρονίῳ, Κοντοῦβαλῃ. ἀφ' οὗ ἐν Βιέννῃ τῆς Ἀουστρίας
 782. Παρά ἡμεῶν τῇ Γερουσίᾳ. >>

Σχ. 802 14 φ. ἀν. ἡ + 232 6 φ. + 1 φ. ἀν. ἡ

φ. 1 Ἀφιέρωσις τοῦ Πομπωνίου Λαμπανιτζίου εἰς τὴν Μητροπολίτιν Σωφρονίου

Κοντοῦβαλῃ.

φ. 2 Πρόλογος τοῦ ἰδίου, « τοῖς ἐχθροῖς Ἑλλήσι », ἀναδυομενός

ἐκ τοῦ Legend, ὃν ἔχει μεταξὺ ἄλλων ἀναγέρται:

«... θύω, ναί, ὡς ἔχει μεταξὺ τοῦ τύπου τῆς Ἑλληνοκρατικῆς ιστορίας καὶ τῶν

παιδῶν καὶ τὰ τῶν Συμῶν Θεοκρατορίας, τὰ τῇ Γαβρίλ Φυλακείας περὶ

Legend, Bull. Hell. XVIII, 2, σ. 385-387.

(B.)

τῶν πέντε δικωρῶν, τὴν Πέτραν σικανδαῖον Ἁλὶα Μυνιάτη, καὶ πηλὰ ἕλα
ἀναγκαῖα, χρύσιμα καὶ ἀνάδοτα βιβλία....)

Μεταφραστὴς τοῦ ἔργου εἶναι ὁ Γεώργιος Βενδότης (Ζακίρα, «Νεὴ Ἑλλάς»,
σ. 220)

